

fremtiden, og at Folketinget og regeringen i fællesskab også sørger for at intervenere, når der er behov for det, for at give vores besyv med.

Men selvfølgelig er der ting ved EF-Domstolen, vi ikke er tilfredse med – selvfølgelig er der det. Men overordnet set er vi tilfredse.

Kl. 12:03

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Morten Messerschmidt for den sidste korte bemærkning.

Kl. 12:03

Morten Messerschmidt (DF):

Nu synes jeg, vi får meget mere åben tilgang til det her spørgsmål end den, som ordføreren lagde op til i sin tale, og jeg er glad for, at man kan pege på negative elementer i EF-Domstolens arbejde. Jeg havde efter ordførertalen næsten indtryk af, at man helt afviste, at policy making var et problem, og at man dermed lagde sig ud med stort set alle EU-retsteoretikere, i hvert fald i Nordeuropa.

Det, jeg så godt vil spørge om, er: Hvad vil man så gøre ved det? For jeg forstår det sådan, at hr. Aastrup Jensen er enig i, at det er et problem, at det er EF-Domstolen og ikke os politikere, der tildeler sociale rettigheder, at det er et problem, at det er EF-Domstolen, som siger, at politiske erklæringer, der er vedtaget i enighed, overruler man, fordi man mener, at man skal gå en anden retning – altså at EF-Domstolen agerer politisk. Og der kan man sige, at det jo er meget fint, at den danske regering sender intervenienter af sted, hver gang der er en sag af relevans, men det, det jo i virkeligheden handler om, er, at vi får præciseret i EF-Domstolens arbejdsgrundlag, i statuten, at EF-Domstolen skal arbejde juridisk og ikke politisk. Og det er det, som det her beslutningsforslag lægger an til.

Derfor vil jeg gerne høre: Er hr. Aastrup Jensen efter sin nu mere positive indstilling en lille smule mere forstående over for, at der kan være behov for at indskærpe, ligesom vi gør det i grundloven, hvad det er, Domstolen skal tage sig af?

Kl. 12:05

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 12:05

Michael Aastrup Jensen (V):

Som jeg ser det, er der faktisk to konkrete veje, vi skal gå ud ad. Den ene vej er, at nu hvor alle jupartierne i Folketinget i øjeblikket er i gang med at diskutere afløseren for 2004-aftalen om europapolitikken for landet, så mener jeg fak-

tisk, det er vigtigt, at vi på en eller anden måde får skrevet ind i den, hvor vigtigt det er, at vi hele tiden overvåger EF-Domstolen, at vi hele tiden sørger for at intervenere, når der er behov for det. Det er noget af det, vi drøfter meget, og det tror jeg i hvert fald også er vigtigt bliver skrevet i en eller anden form.

Så er der en anden ting, den anden vej, som jeg også synes er vigtig. Det er, at vi også på en eller anden måde får sikret, at man i EU's politiske system bliver bedre til at præcisere, hvad det egentlig er, man mener, når man laver forskellige love, regler osv., for det er lige præcis der, problemet har været, nemlig at man jo ikke har vedtaget præcise konklusioner på det politiske niveau, og man har derfor været for upræcis. Derfor synes jeg også, at det er noget af det, som Danmark skal gøre, og det er både i Europa-Parlamentet, i Ministerrådet osv. Vi har også en vigtig opgave der.

Så der er nok at lave, ja, men overordnet set er vi altså stadig tilfredse med EF-Domstolen, så derfor siger vi stadig væk nej til beslutningsforslaget.

Kl. 12:06

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er den socialdemokratiske ordfører. Det er hr. Kim Mortensen.

Kl. 12:06

(Ordfører)

Kim Mortensen (S):

Dansk Folkeparti har igen rejst diskussionen om EF-Domstolens virke, og naturligvis smitter Dansk Folkepartis gennemgående modvilje mod EU og det europæiske samarbejde da også af i dette forslag, som den gør i en række øvrige beslutningsforslag. Men jeg synes, at det aftvinger respekt, når forslagsstilleren på den måde leverer en så omfattende teknisk gennemgang af EF-Domstolens virksomhed, at det nærmest er en afhandling ved et jurastudium værdigt.

Socialdemokratiet har det synspunkt, at vi ikke skal blande os i Domstolens handlinger, men at vi skal forholde os til, at Domstolen er aktiv og har en forpligtelse til at være aktiv. Udfordringen er, at Domstolens mest markante domme er faldet på grundlag af uklare lovgivning. Danmark skal derfor følge EF-Domstolens arbejde og udnytte mulighederne for at præge retsudviklingen i EU og sikre overholdelsen af EU-retten med respekt for ansvarsfordelingen mellem institutionerne og medlemsstaterne. I den sammenhæng er det vigtigt at understrege,